



Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 1066/2017
25.10.2019. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Браниславе Апостоловић, председника већа, Бранислава Босиљковића и Зоране Делибашић, чланова већа, у парници из радног односа тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Драгослав Ристић адвокат из ..., против туженог ЈГСП „Нови Сад“ из ..., чији је пуномоћник Страхиња Селаковић адвокат из ..., ради поништаја решења о отказу уговора о раду и враћању на рад, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж1 95/17 од 17.01.2017. године, у седници већа одржаној дана 25.10.2019. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија туженог изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж1 95/17 од 17.01.2017. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Новом Саду П1 2098/2013 од 18.10.2016. године, ставом првим изреке, одбачена је тужба у делу тужбеног захтева којим је предложено да суд обавезе туженог да врати тужиоца на рад, на послове ... - ... соло аутобуса. Ставом другим изреке, усвојен је тужбени захтев. Ставом трећим изреке, поништено је решење туженог бр. ... од 04.10.2013. године о отказу уговора о раду тужиоцу и обавезан тужени да врати тужиоца на рад у року од осам дана од дана достављања преписа пресуде под претњом принудног извршења. Ставом четвртим изреке, обавезан је тужени да накнади тужиоцу парничне трошкове у износу од 250.250,00 динара са затезном каматом од дана пресуђења до исплате у року од осам дана од дана достављања преписа пресуде под претњом принудног извршења.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Гж1 95/17 од 17.01.2017. године, одбијена је жалба туженог и потврђена пресуда Основног суда у Новом Саду П1 2098/2013 од 18.10.2016. године у усвајајућем делу.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужени је благовремено изјавио ревизију због битних повреда одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Одлучујући о изјављеној ревизији, на основу члана 408. Закона о парничном поступку (ЗПП), Врховни касациони суд је нашао да ревизија туженог није основана.

У спроведеном поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП на коју ревизијски суд пази по службеној дужности. Нису основани наводи ревизије о битној повреди одредаба парничног поступка из члана 374. став 1. у вези члана 8. ЗПП, учињеној у другостепенем поступку.

Према утврђеном чињеничном стању, тужилац је са туженим закључио уговор о раду са више анекса за радно место ... - ... соло аутобуса. Тужиочев уговор о раду са припадајућим анексима отказан је решењем туженог од 04.10.2013. године због повреде радних обавеза и непоштовања радне дисциплине, учињених 22.08.2013. године угрожавањем безбедности путника у аутобусу и других учесника у саобраћају обилажењем такси возила, преласком преко пуне линије и проласком кроз црвено светло на семафору, односно 06.09.2013. године недоласком на посао у време када је требало да започне са радом без обавештавања надлежног лица о немогућности благовременог доласка, и уписивањем у путни налог нетачног податка о времену почетка рада. Пре доношења означеног решења тужиоцу је достављено писмено упозорење о разлозима за отказ уговора о раду на које се он изјаснио.

Тужилац је 22.08.2013. године, око 22 сата, управљао аутобусом у којем је било десетак путника. Сви путници у аутобусу, осим једног, су седели. Испред аутобуса кретало се такси возило чији је возач, док су се приближавали раскрсници улице ... и улице ... у ..., два пута закичио док је на семафору било укључено трепћуће зелено светло. Приликом првог кочења возача такси возила тужилац је употребио звучни сигнал како би га упозорио да се нагло не зауставља и истовремено прикочио. Када је возач такси возила поново прикочио тужилац је, проценивши да нема довољно времена да се заустави, предузео радњу обилажења такси возила са његове леве стране пошто се претходно, погледом у леви ретровизор, уверио да у левој саобраћајној траци нема других возила. Приликом обилажења тужилац је аутобусом прешао преко пуне линије која раздваја две саобраћајне траке за вожњу у истом смеру и након тога прошао кроз раскрсницу док је на семафору било укључено жуто светло. Овакво кретање кроз раскрсницу возила којим је тужилац управљао није доведено у колизију са другим возилима која нису могла отпочети са кретањем у току трајања светлосног сигнала за лево. Означеног дана тужилац није у дужем временском периоду возио брзином већом од 50 км/х, већ је имао тренутна - вршна прекорачења брзине која су зависила од саобраћајне ситуације и истрајности у поштовању туражних таблица, при чему су истог дана и други возачи (још три возача) који су возили исти аутобус имали вршна прекорачења брзине. Могућност поштовања пројектних туражних таблица туженог од стране возача у великој мери зависи од услова саобраћаја - његове густине и задржавања на раскрсницама са светлосном сигнализацијом, као и од измене путника на стајалиштима. Тужилац је наведеног дана 13 од укупно 18 полазака обавио на време, а преосталих пет полазака са кашњењем од једног до два минута. Да тужилац није повремено правио вршна прекорачења брзине и да је држао веће растојање у односу на друга возила остварила би се другачија саобраћајна слика у хронологији остварених полазака и смањила могућност одржавања реда вожње према туражним таблицама туженог. Тужени није поднео прекршајну пријаву против тужиоца због прекорачења брзине и других прекршаја саобраћајних прописа који су му стављени на терет.

Тужилац је 06.09.2013. године дошао на рад у седиште туженог на ... око 14 сати, како би се састао са шефом унутрашње контроле баш у вези са догађајем од 22.08.2013. године. Разговор са шефом трајао је око пола сата. Тужилац се око 15 сати телефоном јавио диспечеру и обавестио га да ће каснити са доласком на почетну станицу (железничка станица) одакле је требало да одвезе прву туру у смену. На почетну станицу тужилац је стигао у 15,15 сати и сачекао да аутобус врати резервни возач. Тада је преузео возило и први полазак извео у 16,20 сати, али је по инерцији у путни налог унео време поласка у 14,50 сати, када је требало да преузме возило на почетку своје смене. По правилима пословања туженог, на основу података из путног налога и колског листа не врши се обрачун зарада

На овако утврђено чињенично стање, нижестепени судови су правилно применили материјално право.

Према члану 179. тачке 2. и 3. Закона о раду („Службени гласник Републике Србије“, број 24/05 ... 32/13), послодавац може запосленом да откаже уговор о раду због скривљене повреде радне обавезе утврђене општим актом или уговором о раду, као и због непоштовања радне дисциплине прописане актом послодавца, односно ако је његово понашање такво да не може да настави рад код послодавца.

Тужиоцу је радни однос отказан због низа повреда радних обавеза предвиђених чланом 14. став 1. уговора о раду, непоштовања правила утврђених општим актима, одлуком директора и других органа предузећа из више чланова упутства о раду возача, непоштовања прописа из Закона о безбедности саобраћаја на путевима и непоштовања радне дисциплине прописане чланом 57. Колективног уговора туженог. Тужиоцу је стављено на терет да је прекорачењем дозвољене брзине у насељеном месту, проласком кроз црвено светло и обилажењем такси возила преко пуне линије угрозио безбедност путника у аутобус и других учесника у саобраћају, као и неблаговремени долазак на посао и уписивање нетачног податка о времену почетка рада у смени.

Тужилац је у путни налог уписао погрешан податак о времену када је започео прву вожњу, али нетачност тог податка није од утицаја за одлуку послодавца, нити је на тај начин тужилац нетачно исказао остварене резултате рада у циљу остварења веће зараде, јер тужени води и друге евиденције о раду возача аутобуса. Кашњење тужиоца на посао било је оправдано његовом обавезом да обави разговор са шефом унутрашње контроле, о чему је обавештен диспечер који је ангажовао резервног возача да уместо тужиоца обави прву вожњу са полазног терминала, чиме није био угрожен процес рада код туженог. Тужилац није прошао кроз раскрсницу када је на семафору било укључено црвено светло и својом вожњом, па и заобилажењем возила испред и преласком преко пуне линије која раздваја две коловозне траке за кретање возила у истом смеру, није била угрожена безбедност путника у саобраћају и осталих учесника у саобраћају. Прекорачења брзине нису била континуирана већ вршна, и кретала су се до 10 км/х, а настала су као последица услова у којима се одвија градски саобраћај и нужности да се испоштује ред вожње и туражне таблице туженог. Против тужиоца за евентуално учињене саобраћајне прекршаје није покренут прекршајни поступак.

Из наведених разлога, по налажењу Врховног касационог суда, изјављеном ревизијом се неосновано оспорава правилност примењеног материјалног права, због чега је на основу члана 414. став 1. ЗПП одлучено као у изреци.

**Председник већа - судија
Бранислава Апостоловић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић